TSINANDALI FESTIVAL

4- 14 SEPTEMBER

2025 7TH EDITION

SEPTEMBER 6 12:00

ნმარკ ბუშკოვი – ვიოლინო
ჟულიენ კანტანი – ფორტეპიანო

სერგეი პროკოფიევი (1891–1953)
ხუთი მელოდია, თხზ. 35
Andante
Lento, ma non troppo
Animato, ma non allegro
Andantino leggiero e scherzando
Andante non troppo

კლოდ დებიუსი (1862–1918)
სონატა ვიოლინოსა და
ფორტეპიანოსთვის სოლ მინორი, L 140
Allegro vivo
Intermède: Fantasque et léger
Finale: Très animé

სეზარ ფრანკი (1822-1890)
სონატა ვიოლინოსა და
ფორტეპიანოსთვის ლა მაჟორი
Allegretto ben moderato
Allegro
Ben moderato: Recitativo-Fantasia

Allegretto poco mosso

Marc Bouchkov - Violin
Julien Quentin – Piano

Sergei Prokofiev (1891–1953)
Five Melodies,
Op. 35
Andante
Lento, ma non troppo
Animato, ma non allegro
Andantino leggiero e scherzando
Andante non troppo

Claude Debussy (1862–1918)
Sonata for Violin and Piano in G Minor,
L 140
Allegro vivo
Intermède: Fantasque et léger
Finale: Très animé

César Franck (1822-1890)
Sonata for Violin and Piano in A Major
Allegretto ben moderato

Allegro
Ben moderato: Recitativo-Fantasia
Allegretto poco mosso

პროგრამის შესახებ

სერგეი პროკოფიევი
ხუთი მელოდია,
თხზ. 35

პროკოფიევმა ხუთი მელოდია 1920 წელს შეერთებულ შტატებში დაწერა. ეს იყო ვოკალიზების ციკლი მაღალი ხმისა და ფორტეპიანოსთვის (თხზ. 35a), რომელიც კომპოზიტორმა უკრაინელ სოპრანოს ნინა კოშეცს მიუძღვნა. 1925 წელს, პოლონელი მევიოლინის პაულ კოჩანსკის თხოვნით პროკოფიევმა „მელოდიები“ ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის გადაამუშავა. ვიოლინოს ვერსია გამოიცა როგორც თხზ. 35 და დღეს ის უფრო ხშირად სრულდება, ვიდრე ორიგინალური ვერსია. ნაწარმოებების პრემიერა პარიზში კოჩანსკიმ და პროკოფიევმა შეასრულეს.

კლოდ დებიუსი
სონატა ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის სოლ მინორი, L 140
სიცოცხლის ბოლო წლებში დებიუსიმ წამოიწყო პროექტი „ექვსი სონატა სხვადასხვა ინსტრუმენტისთვის, დაწერილი ფრანგი მუსიკოსის კლოდ დებიუსის მიერ“. სამწუხაროდ, მან მხოლოდ სამის დასრულება მოასწრო. სავიოლინო სონატა იყო მესამე და ბოლო სონატა, რომელიც მან სიცოცხლეში დაასრულა. სონატა შეიქმნა პირველი მსოფლიო ომის უკანასკნელ წლებში და დებიუსის კიბოსთან ბრძოლის პერიოდში. სონატის პრემიერა იყო მისი ბოლო საჯარო გამოსვლა, როგორც პიანისტის. ნაწარმოებში აისახა დებიუსის გვიანდელი სტილი - ელეგანტური, ლაკონური და ემოციურად დახვეწილი. სონატა დღესაც 20-ე საუკუნის სავიოლინო რეპერტუარის ქვაკუთხედს წარმოადგენს.

სეზარ ფრანკი
სონატა ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის ლა მაჟორი

1858 წელს სეზარ ფრანკი დაპირდა ფერენც ლისტის ქალიშვილს კოზიმას, რომ მიუძღვნიდა მას სავიოლინო სონატას. დანაპირები მან არ შეასრულა, თუმცა 30 წლის შემდეგ ფრანკმა მაინც შექმნა სავიოლინო სონატა და საქორწინო საჩუქრის სახით გაუგზავნა ლეგენდარულ ბელგიელ მევიოლინესა და კომპოზიტორს ეჟენ იზაის. ქორწილის დღეს, 1886 წლის 26 სექტემბერს, იზაიმ ნაჩქარევი რეპეტიცია გაიარა ქორწილში დაპატიჟებულ ცნობილ პიანისტ მარი ლეინტინე ბორდ-პენთან ერთად და ნაჩუქარი სონატა სტუმრებს მოასმენინა. სონატის პირველი საჯარო შესრულება იმავე წლის 16 დეკემბერს ბრიუსელში, თანამედროვე მხატვრობის მუზეუმში შედგა. შემსრულებლები კვლავ იზაი და ლეინტინე ბორდ-პენი იყვნენ. იმ დღიდან მოყოლებული სონატამ

უმნიშვნელოვანესი ადგილი დაიკავა იზაის რეპერტუარში. აღაფრთოვანა ფრანკის ოპუსმა არა მარტო იზაის კოლეგები, არამედ სხვა ინსტრუმენტალისტებიც. შედეგად სონატა გადამუშავდა არაერთი საკრავისთვის, რომელთა შორისაა ჩელო, ალტი, კონტრაბასი, ფლეიტა, ჰობოი, კლარნეტი, ალტ-საქსოფონი და ტუბა.

ამ დროს საქართველოში...
1886 წელს რუსეთის სამუსიკო საზოგადოების (ორგანიზაცია პასუხისმგებელი იყო რუსეთის იმპერიაში მუსიკის დონის ამაღლებასა და მუსიკალური განათლების გავრცელებაზე) თბილისის ფილიალმა დააარსა პირველი სამუსიკო სასწავლებელი. სწორედ ეს სასწავლებელი გარდაიქმნა 1917 წლის 1 მაისს თბილისის კონსერვატორიად - საქართველოში ევროპული ტიპის პირველ უმაღლეს სასწავლებელად, რომელიც წლების განმავლობაში

კავკასიაში ერთადერთ ევროპულ მუსიკალურ სასწავლებელს წარმოადგენდა.

Programme Notes

Marc Bouchkov - Violin
Julien Quentin – Piano

Sergei Prokofiev
Five Melodies, Op. 35
Prokofiev composed the Five Melodies in 1920 in the United States as a set of wordless songs for high voice and piano (Op. 35a), dedicated to the Ukrainian soprano Nina Koshetz. In 1925, he transcribed them for violin and piano at the request of Polish violinist Paweł Kochański. The violin version was published as Op. 35 and has since become the more commonly performed version. The pieces were first performed in Paris by Kochański and Prokofiev.

Claude Debussy
Sonata for Violin and Piano in G Minor, L 140
Towards the end of his life, Debussy embarked on a project, “Six sonatas for various instruments, composed by Claude Debussy, French musician”. Unfortunately, he was able to complete only three before dying in 1918, after his battle with colon cancer. The Violin Sonata was the third and final one he completed before his death. Written during the final years of World War I, the sonata was his last public performance as a pianist. Despite its brevity, the work reflects a distilled expression of Debussy’s late style - elegant, concise, and emotionally nuanced. It remains a cornerstone of the 20th-century violin repertoire.

César Franck
Sonata for Violin and Piano in A Major
In 1858, César Franck promised Franz Liszt's daughter, Cosima, that he would dedicate a violin sonata to her. He did not keep that promise. Thirty years later, however, Franck composed a Violin Sonata and sent it as a wedding present to Eugène Ysaÿe, the legendary Belgian violinist and composer. On his wedding day, September 26, 1886, Ysaÿe hastily rehearsed the piece with the renowned pianist Marie-Léontine Bordes-Pène, who was invited to the ceremony, and the two performed the sonata for the wedding guests. The first public performance took place on December 16 of the same year at the Musée Moderne de Peinture in Brussels, with Ysaÿe and Bordes-Pène again as performers. From that day forward, the sonata became an inseparable part of Ysaÿe's repertoire. He championed the work, impressing not only fellow violinists but musicians of other instruments as well. As a result, the sonata has been transcribed for various instruments and exists in versions for cello, viola, double bass, flute, oboe, clarinet, alto saxophone, tuba, and others.

Meanwhile in Georgia

In 1886, the Tbilisi Branch of the Russian Musical Society - an organization dedicated to raising musical standards and promoting music education throughout the Russian Empire - founded the first College of Music in the region. On May 1, 1917, this College was transformed into the Tbilisi Conservatoire, the first European-style institution of higher musical education in Georgia. For several years, it remained the only conservatoire in the entire Caucasus. Tristan und Isolde. This piece is the ultimate love-death fantasy, where Isolde dissolves into music, passion, and the infinite. In the opera, it’s sung by a dramatic soprano with a full orchestra — but Liszt captures it all: drama, desire, and transcendence, with just ten fingers and the eighty-five keys available on the pianos of his time. Bonus fact? Liszt made this transcription in 1867. The following year, Cosima left her husband, Hans von Bülow — a famous conductor and Liszt’s former student — to live with Wagner.

Franz Liszt

Legend No. 2: “St. Francis of Paola Walking on the Waves”
Liszt composed Two Legends in 1863, when his music increasingly turned toward religious and spiritual themes. The second of the pair, St. Francis of Paola Walking on the Waves, is based on the miraculous tale of the 15th-century saint who, according to legend, crossed the Strait of Messina on his cloak after a boatman refused him passage. The pieces were originally written for piano solo, but Liszt also orchestrated them later. Legend No. 2 is known for its technical demands and dramatic imagery, embodying Liszt’s fusion of virtuosic style and religious inspiration.

Meanwhile in Georgia...
Richard Wagner’s operas are staged only very rarely in Georgia. Yet as early as 1886, audiences in Tbilisi had the opportunity to hear Wagner’s Tannhäuser at the Z. Paliashvili Tbilisi Opera and Ballet Theatre.

MAGIC DAYS

Programme notes by Nino Zhvania

TSINANDALI FESTIVAL

4- 14 SEPTEMBER

2025 7TH EDITION

SEPTEMBER 6 12:00

ნმარკ ბუშკოვი – ვიოლინო
ჟულიენ კანტანი – ფორტეპიანო

სერგეი პროკოფიევი (1891–1953)
ხუთი მელოდია, თხზ. 35
Andante
Lento, ma non troppo
Animato, ma non allegro
Andantino leggiero e scherzando
Andante non troppo

კლოდ დებიუსი (1862–1918)
სონატა ვიოლინოსა და
ფორტეპიანოსთვის სოლ მინორი, L 140
Allegro vivo
Intermède: Fantasque et léger
Finale: Très animé

სეზარ ფრანკი (1822-1890)
სონატა ვიოლინოსა და
ფორტეპიანოსთვის ლა მაჟორი
Allegretto ben moderato
Allegro
Ben moderato: Recitativo-Fantasia

Allegretto poco mosso

Marc Bouchkov - Violin
Julien Quentin – Piano

Sergei Prokofiev (1891–1953)
Five Melodies,
Op. 35
Andante
Lento, ma non troppo
Animato, ma non allegro
Andantino leggiero e scherzando
Andante non troppo

Claude Debussy (1862–1918)
Sonata for Violin and Piano in G Minor,
L 140
Allegro vivo
Intermède: Fantasque et léger
Finale: Très animé

César Franck (1822-1890)
Sonata for Violin and Piano in A Major
Allegretto ben moderato

Allegro
Ben moderato: Recitativo-Fantasia
Allegretto poco mosso

პროგრამის შესახებ

სერგეი პროკოფიევი
ხუთი მელოდია,
თხზ. 35

პროკოფიევმა ხუთი მელოდია 1920 წელს შეერთებულ შტატებში დაწერა. ეს იყო ვოკალიზების ციკლი მაღალი ხმისა და ფორტეპიანოსთვის (თხზ. 35a), რომელიც კომპოზიტორმა უკრაინელ სოპრანოს ნინა კოშეცს მიუძღვნა. 1925 წელს, პოლონელი მევიოლინის პაულ კოჩანსკის თხოვნით პროკოფიევმა „მელოდიები“ ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის გადაამუშავა. ვიოლინოს ვერსია გამოიცა როგორც თხზ. 35 და დღეს ის უფრო ხშირად სრულდება, ვიდრე ორიგინალური ვერსია. ნაწარმოებების პრემიერა პარიზში კოჩანსკიმ და პროკოფიევმა შეასრულეს.

კლოდ დებიუსი
სონატა ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის სოლ მინორი, L 140
სიცოცხლის ბოლო წლებში დებიუსიმ წამოიწყო პროექტი „ექვსი სონატა სხვადასხვა ინსტრუმენტისთვის, დაწერილი ფრანგი მუსიკოსის კლოდ დებიუსის მიერ“. სამწუხაროდ, მან მხოლოდ სამის დასრულება მოასწრო. სავიოლინო სონატა იყო მესამე და ბოლო სონატა, რომელიც მან სიცოცხლეში დაასრულა. სონატა შეიქმნა პირველი მსოფლიო ომის უკანასკნელ წლებში და დებიუსის კიბოსთან ბრძოლის პერიოდში. სონატის პრემიერა იყო მისი ბოლო საჯარო გამოსვლა, როგორც პიანისტის. ნაწარმოებში აისახა დებიუსის გვიანდელი სტილი - ელეგანტური, ლაკონური და ემოციურად დახვეწილი. სონატა დღესაც 20-ე საუკუნის სავიოლინო რეპერტუარის ქვაკუთხედს წარმოადგენს.

სეზარ ფრანკი
სონატა ვიოლინოსა და ფორტეპიანოსთვის ლა მაჟორი

1858 წელს სეზარ ფრანკი დაპირდა ფერენც ლისტის ქალიშვილს კოზიმას, რომ მიუძღვნიდა მას სავიოლინო სონატას. დანაპირები მან არ შეასრულა, თუმცა 30 წლის შემდეგ ფრანკმა მაინც შექმნა სავიოლინო სონატა და საქორწინო საჩუქრის სახით გაუგზავნა ლეგენდარულ ბელგიელ მევიოლინესა და კომპოზიტორს ეჟენ იზაის. ქორწილის დღეს, 1886 წლის 26 სექტემბერს, იზაიმ ნაჩქარევი რეპეტიცია გაიარა ქორწილში დაპატიჟებულ ცნობილ პიანისტ მარი ლეინტინე ბორდ-პენთან ერთად და ნაჩუქარი სონატა სტუმრებს მოასმენინა. სონატის პირველი საჯარო შესრულება იმავე წლის 16 დეკემბერს ბრიუსელში, თანამედროვე მხატვრობის მუზეუმში შედგა. შემსრულებლები კვლავ იზაი და ლეინტინე ბორდ-პენი იყვნენ. იმ დღიდან მოყოლებული სონატამ

უმნიშვნელოვანესი ადგილი დაიკავა იზაის რეპერტუარში. აღაფრთოვანა ფრანკის ოპუსმა არა მარტო იზაის კოლეგები, არამედ სხვა ინსტრუმენტალისტებიც. შედეგად სონატა გადამუშავდა არაერთი საკრავისთვის, რომელთა შორისაა ჩელო, ალტი, კონტრაბასი, ფლეიტა, ჰობოი, კლარნეტი, ალტ-საქსოფონი და ტუბა.

ამ დროს საქართველოში...
1886 წელს რუსეთის სამუსიკო საზოგადოების (ორგანიზაცია პასუხისმგებელი იყო რუსეთის იმპერიაში მუსიკის დონის ამაღლებასა და მუსიკალური განათლების გავრცელებაზე) თბილისის ფილიალმა დააარსა პირველი სამუსიკო სასწავლებელი. სწორედ ეს სასწავლებელი გარდაიქმნა 1917 წლის 1 მაისს თბილისის კონსერვატორიად - საქართველოში ევროპული ტიპის პირველ უმაღლეს სასწავლებელად, რომელიც წლების განმავლობაში

კავკასიაში ერთადერთ ევროპულ მუსიკალურ სასწავლებელს წარმოადგენდა.

Programme Notes

Marc Bouchkov - Violin
Julien Quentin – Piano

Sergei Prokofiev
Five Melodies, Op. 35
Prokofiev composed the Five Melodies in 1920 in the United States as a set of wordless songs for high voice and piano (Op. 35a), dedicated to the Ukrainian soprano Nina Koshetz. In 1925, he transcribed them for violin and piano at the request of Polish violinist Paweł Kochański. The violin version was published as Op. 35 and has since become the more commonly performed version. The pieces were first performed in Paris by Kochański and Prokofiev.

Claude Debussy
Sonata for Violin and Piano in G Minor, L 140
Towards the end of his life, Debussy embarked on a project, “Six sonatas for various instruments, composed by Claude Debussy, French musician”. Unfortunately, he was able to complete only three before dying in 1918, after his battle with colon cancer. The Violin Sonata was the third and final one he completed before his death. Written during the final years of World War I, the sonata was his last public performance as a pianist. Despite its brevity, the work reflects a distilled expression of Debussy’s late style - elegant, concise, and emotionally nuanced. It remains a cornerstone of the 20th-century violin repertoire.

César Franck
Sonata for Violin and Piano in A Major
In 1858, César Franck promised Franz Liszt's daughter, Cosima, that he would dedicate a violin sonata to her. He did not keep that promise. Thirty years later, however, Franck composed a Violin Sonata and sent it as a wedding present to Eugène Ysaÿe, the legendary Belgian violinist and composer. On his wedding day, September 26, 1886, Ysaÿe hastily rehearsed the piece with the renowned pianist Marie-Léontine Bordes-Pène, who was invited to the ceremony, and the two performed the sonata for the wedding guests. The first public performance took place on December 16 of the same year at the Musée Moderne de Peinture in Brussels, with Ysaÿe and Bordes-Pène again as performers. From that day forward, the sonata became an inseparable part of Ysaÿe's repertoire. He championed the work, impressing not only fellow violinists but musicians of other instruments as well. As a result, the sonata has been transcribed for various instruments and exists in versions for cello, viola, double bass, flute, oboe, clarinet, alto saxophone, tuba, and others.

Meanwhile in Georgia

In 1886, the Tbilisi Branch of the Russian Musical Society - an organization dedicated to raising musical standards and promoting music education throughout the Russian Empire - founded the first College of Music in the region. On May 1, 1917, this College was transformed into the Tbilisi Conservatoire, the first European-style institution of higher musical education in Georgia. For several years, it remained the only conservatoire in the entire Caucasus. Tristan und Isolde. This piece is the ultimate love-death fantasy, where Isolde dissolves into music, passion, and the infinite. In the opera, it’s sung by a dramatic soprano with a full orchestra — but Liszt captures it all: drama, desire, and transcendence, with just ten fingers and the eighty-five keys available on the pianos of his time. Bonus fact? Liszt made this transcription in 1867. The following year, Cosima left her husband, Hans von Bülow — a famous conductor and Liszt’s former student — to live with Wagner.

Franz Liszt

Legend No. 2: “St. Francis of Paola Walking on the Waves”
Liszt composed Two Legends in 1863, when his music increasingly turned toward religious and spiritual themes. The second of the pair, St. Francis of Paola Walking on the Waves, is based on the miraculous tale of the 15th-century saint who, according to legend, crossed the Strait of Messina on his cloak after a boatman refused him passage. The pieces were originally written for piano solo, but Liszt also orchestrated them later. Legend No. 2 is known for its technical demands and dramatic imagery, embodying Liszt’s fusion of virtuosic style and religious inspiration.

Meanwhile in Georgia...
Richard Wagner’s operas are staged only very rarely in Georgia. Yet as early as 1886, audiences in Tbilisi had the opportunity to hear Wagner’s Tannhäuser at the Z. Paliashvili Tbilisi Opera and Ballet Theatre.

MAGIC DAYS

Programme notes by Nino Zhvania